

Ἔτι α Ἄσκησις πνευματικὴ, » αὐτόθι, 1671.

508. Ροδοκανάκης Κωνσταντῖνος, Χίος. « Carmina Graeca Rhythmica Gratulatoria de Reditu Serenissimi Sacratissimi. et Θεοφιλῆτος Principis Caroli II. Magne Britanniae, Galliae et Hiberniae Regis. » Ἐν Ὁξονία, 1668.

509. Ρός Λουδοβῆκος, Γερμανὸς τὸ γένος, Καθηγητὴς. Ἐξέδωκε σύντομον διατριβὴν περὶ ἀρχαιολογίας τῆς νήσου Σικίνου, ἔν Αθήναις, 1837.

Τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνεκδότους ἀρχαίας ἐπιγραφάς, ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

Καί τινα ἄλλα.

510. Ρουβίνης Πέτρος Ἑπτανήσιος Ἱατροκαθηγητὴς « Riflessioni sulle Febbri chiamate Gi- » alle, e sui Contagj in genere » ἐν Πάρμα, 1805. καὶ διαφόρους ἄλλας περὶ Ἱατρικῆς διατριβὰς Ἰταλιστὶ γεγραμμένας ἐξ ὧν ἡ περὶ θεραπείας τῆς ὑποτροπῆς τῶν διαλειπόντων πυρετῶν μετεφράσθη ἐσχάτως εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν.

511. Ρουκουνάκης Μ. Παρέφρασε τοὺς χαρακτηρισμοὺς τοῦ Θεοφράστου ἐν Πειραιεῖ, 1838.

512. Ρουσιάδης Γεώργιος, ἐκ Κοζάνης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν τοῦ Βάϊσσε τραγωδίαν ἐπιγραφομένην » Ἡ Ἐλευθέρωσις τῶν Θηβῶν » ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας. 1820.

Ἔτι παρέφρασε δι ὁμοιοκαταλήκτων στίχων τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου, αὐτόθι, 1817.

513. Ρύσιος Διαμαντῆς ἐκ Σμύρνης, διδά-

